

bredt forlig, så dér har man jo haft indflydelse til at afskaffe denne lex NESA-lov.

Det kan jeg ikke se står nogen steder. Har man opgivet det spørgsmål, eller skal vi vente, til der kommer en ny regering, hvor Dansk Folkeparti får indflydelse? Hvad har man gjort ved den sag?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Til hr. Søren Kolstrup, hr. Ebbe Kalnæs og fru Anni Svanholt, som alle stillede spørgsmål omkring det her med vindmøllerne og den usikre situation: Ja, det er den. Sådan opfattes den, og det er et problem. Jeg rejste det selv i min ordførertale, og den usikkerhed skal vi skaffe af vejen. Dette er forhandlingsstof, dette finder vi ud af inden for forligspartiernes kreds, og det kan jo ske rimelig hurtigt.

Det er, hvad jeg vil sige om den sag. Jeg har tilkendegivet en god vilje til at løse det problem fra mit partis side. Sådan er det.

Så er der grundlovssagen, som hr. Kim Behne rejste og bl.a. spurgte om – hr. Martin Glerup og ministeren også. Det er et problem. Selv om det kun er én ud af utallige love, der er blevet underkendt af Højesteret, er realiteten vel den, at nu har Højesteret fundet ud af, at den skal gå ind og være aktiv her. Statsretseksperter har indtil for ganske nylig anset det for at være en teoretisk mulighed, Højesteret havde, at gå ind og være forfatningsdomstol. Det ved vi nu er en anden situation, så der er en anden praksis fremover.

Så kunne man selvfølgelig sige: Herregud, vi har Højesteret, vi kan bare vedtage hvad som helst, for så kan Højesteret underkende det, og så er grundloven reddet alligevel. Det er ikke sådan, vi ser på det fra konservativ side. Vi har ikke lyst til at vedtage love, som er anfægtede som værende i strid med grundloven.

Vi fik jo ministerens tilsagn om, at der skulle ses på den her sag, og at Kammeradvokaten ville vurdere det, der var kommet fra justitsministeren. Så kommer Kammeradvokaten med en tilbagemelding, som siger: Beklaget, det har jeg ikke lyst til. Det vil jeg ikke, for jeg har været involveret i det, Justitsministeriet har lavet; jeg er inhabil. Og så står vi dér og kan ikke bruge det, og så må vi bruge noget andet.

Så spørger hr. Martin Glerup: Hvem skal så vurdere det? Ja, det ved jeg ikke, det skal ikke være mig, jeg er ikke jurist. Det skal vel være nogle uafhængige juridiske eksperter, der har

forstand på grundloven, der har forstand på lovgivning og helst også den type lovgivning, det drejer sig om her.

Men det er ikke nok for os, at en minister siger, at det her det er klart inden for grundlovens rammer. Jamen hvis det er det, hvad er så problemet? Så lad os da få det konfirmeret af en uafhængig juridisk instans.

Omkring spørgsmålet om vedvarende energi vil jeg bare sige, at der er de dér 20 pct.-mål, og hvis man ikke kan udbygge den vedvarende energikapacitet i samme takt, ja, så kan man ikke helt nå målet. Der er indbygget noget i vores aftale, der siger noget om det, men man kommer i hvert fald tæt på, og vi er enige om, at det skal bygges ud til de dér 20 pct. eller meget tæt på, hvis man ikke kan få kapaciteten med.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Anni Svanholt i ordførerrækken.

Anni Svanholt (SF):

Man kan vist godt sige, at det har været et meget dramatisk år for miljø- og energipolitikken, det år, der snart er gået. Det har jo faktisk været en kamp mellem det grønne og det sorte og indimellem en meget dramatisk kamp. Og vi har jo også kunnet se, at miljø- og energiministeren ofte har befundet sig i dramaets centrum i kampen for de grønne synspunkter, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed i dag til at sige: Til lykke med resultatet, med, at der blev meget mere grønt ud af denne kamp end af det sorte, og at det var de grønne synspunkter, der sejrede.

Når vi i dag står med nogle konkrete lovforslag, så er det efter SF's opfattelse også et resultat af et arbejde, som går i den rigtige retning, hvor vi kommer i retning af en mere grøn energipolitik. Men jeg vil også ved denne lejlighed lige minde om, at vi jo altså som danskere stadig væk er dem, der sender næsten 12 t CO₂ ud hver især.

Vi har selvfølgelig i forhold til det internationale samfund derfor en særlig forpligtelse til at gå foran og holde os for øje, at det er os, der skal gøre noget. Vi i den rige verden skal sørge for, at vi får bragt vores CO₂-udslip ned. Vi har en særlig forpligtelse her, og vi synes i SF, at vi passende kan bruge den sorte samvittighed til at gøre det til en aktiv katalysator for den grønne udvikling, den grønne omstilling. Vi mener også, det er utrolig vigtigt, at vi i miljø- og energipolitikken hele tiden har visio-